

Dissabte, 26 de febrer de 2005, Aula 3.4 UB

Seminari 40

Néixer al segle XXI: educar per la maternitat i la paternitat

Mª Rosa Roca

Ponència

El Doctor Michel Odent, cirurgià i ginecòleg, gran investigador del tema dels naixements, introdueix el concepte dels naixements dins l'aigua i també el de veure la pròpia casa com l'espai per dur a terme el part.

El naixement, ha estat sempre un tema de reflexió més associat al l'àmbit sanitari que no pas a l'educatiu. Tothom ha passat per l'experiència de néixer i molt pocs el tenen en compte com un dels moments més importants a les seves vides. A mida que es va creixent s'oblida i no es qüestiona ni com es va viure ni com se sentia la mare.

El naixement, és un moment amb una gran càrrega emocional i que comporta canvis, el més notable, l'augment dels membres de la família. Com va ser aquell moment, com estava la mare a nivell emocional, si necessitava anestèsia, el perquè o el perquè no de la cesària, etc., Michel Odent estudia tot això i mira de trobar alternatives a tot allò que mica en mica entre tots/es hem anat medicalitzant i mecanitzant tant. Així, dedicarà gran part dels seus estudis a la recerca sobre salut primal i donarà especial importància a tota la càrrega emocional de la mare en aquesta etapa.

Una dona embarassada, es posa primer, en mans del ginecòleg i, en el moment del part, a mans del personal de l'hospital. En la societat actual, la majoria de naixements s'han industrialitzat, tothom pensa en la seguretat i les patologies, però en última instància ningú pensa amb el millor per la mare i la criatura.

Quines són les necessitats reals de la mare i el nadó? Segon el Dr. Odent, "el nadó és un mamífer". A la part primitiva del cervell, des del punt de la concepció, es comença a segregar una hormona anomenada oxitocina, la qual és la que fa possible el naixement. La segregació màxima d'aquesta hormona es dona en el moment del part. Els parts mecanitzats impedeixen que es gaudeixi d'aquest moment irrepetible al llarg de la vida. Actualment es donen hormones químiques per suplir la oxitocina, però és evident que no és igual de bo pel cos, l'oxitocina natural que la sintètica. Per a viure al

cent per cent l'experiència del naixement d'una criatura, s'ha de deixar que sigui el més fisiològic possible i, no tractar el procés com si fos una patologia.

Un cop s'ha tingut la criatura, el que preocupa és el tema de l'alletament i de com s'ha de tractar al nounat. Serà més difícil donar el pit al nadó si s'ha dut el part de forma mecanitzada que no pas si s'ha portat de manera fisiològica. S'ha de tenir clara la idea que alletar a una criatura durant un període de més de dos o tres anys, no és una opció descabellada. Jane Liedloft, introdueix el "*concepte continu*". Ella investiga basant-se en una tribu amazonica. Exposa que, en referència al tenir descendència, existeixen dos tipus de mamífers, els que un cop han tingut la cria la porten a sobre fins que aquesta és autònoma, i els que la deixen al cau i es limiten a alimentar-la i vigilar-la en la distància. Liedloft, explica que els humans pertanyem al primer tipus, és a dir, que la criatura un cop neix, necessita l'estimulació i el contacte maternal, no que "l'abandonem en un racó" (llit, cotxet, no acudim al seu plor, ...).

S'extrapola tot això a la observació en una aula de 2º d'E.S.O i, s'arriba a una sèrie de conclusions. Molts/es del/les adolescents que desenvolupen conductes d'apatia, drogodependències, suïcidis, han nascut a través de cesària. Experiències traumàtiques a l'hora del part, poden sortir més tard amb més violència, en l'etapa adolescent (fase en la que també es segreguen moltes hormones). Si al llarg dels últims anys no s'hagués pervertit tant el moment del part, ara viuríem en un altre tipus de societat, si es volen canviar les coses, s'ha de començar per canviar la manera de néixer.

Debat

Es diu, a mode de comentari, que els ginecòlegs no tenen idea del que és un *naixement*, el col·lectiu només ens parla de *parts*. S'insisteix en què s'ha de fer la diferenciació entre un i altre concepte.

Diferents intervencions apunten a les següents idees: donar aquesta informació, és anar contra el sistema. Escollir que els teus fills neixin a casa, alletar-los fins que vulguin, etc., són opcions arriscades ja que significa estar sempre a la defensiva. Les prestacions de la sanitat pública respecte a aquest tema són insuficients. Tot i que es segueixen uns patrons establerts, tenen la obligació d'informar de tots els tipus d'embaràs i de parts que existeixen.